

DECIZIE

7 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Cazaciuc Ruslan, reprezentat de avocatul Lavric Andrei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Genescu Iana împotriva lui Cazaciuc Ruslan, intervenienți accesorii Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Briceni și Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorului Centru, municipiul Chișinău cu privire la decăderea din drepturile părintești,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 3 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Cazaciuc Ruslan și a fost menținută hotărârea Judecătoria Briceni din 5 mai 2016, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 25 februarie 2016 Genescu Iana a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cazaciuc Ruslan, intervenienți accesorii Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Briceni și Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorului Centru, municipiul Chișinău cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, că prin hotărârea Judecătoria Briceni din 16 decembrie 2014, a fost desfăcută căsătoria încheiată la 22 mai 2011 între ea și pârâțul Cazaciuc Ruslan la Primăria satului Tabani, raionul Briceni. A fost determinat domiciliul copiilor minori: XXXXX, născută la XXXXX și XXXXX, născută la XXXXX, cu mama Genescu Iana. Iar, prin ordonanța Judecătoria Briceni din 20 martie 2015.

Prin ordonanța Judecătoria Briceni nr. 2p/o-52 din 20 martie 2015 a fost încasată din contul lui Cazaciuc Ruslan în beneficiul Ianei Genescu pensia de întreținere pentru copii minori – XXXXX, născută la XXXXX și XXXXX, născută la XXXXX, în mărime de 1/3 lunar, începând cu 18 martie 2015, până la atingerea majoratului copiilor.

A susținut că în prezent Cazaciuc Ruslan se eschivează de la plata pensiei de întreținere pentru copiii minori, acumulând permanent restanțe la plata acesteia, fiind chiar dat în căutare de către executorul judecătoresc – Camerzan Valeriu.

De asemenea, a invocat că după desfacerea căsătoriei pârâtul deloc nu se interesează de soarta fiicelor sale, nu le vizitează și nici nu comunică cu ele, astfel, toate grijile privind întreținerea, educația, dezvoltarea fizică, intelectuală și spirituală a copiilor revenindu-i în exclusivitate doar reclamantei.

A mai comunicat că potrivit adevărului 01-9 nr. 24 din 28 ianuarie 2016 eliberată de către Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul raional Briceni”, Cazaciuc Ruslan se află la evidența medicului narcolog din anul 2013 cu diagnoza: tulburări mentale și comportamentale cauzate de folosirea abuzivă a alcoolului.

Și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 48 alin. (2) din Constituție, art. art. 2 alin. (3), 51, 67 lit. lit. (a), (e) și (f), 68 alin.(1), (2) și 69 Codul familiei; art.11 alin. (1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului adoptată la 20 noiembrie 1989 la New York.

A solicitat decăderea lui Cazaciuc Ruslan din drepturile părintești în privința copiilor minori - XXXXX, născută la XXXXX și XXXXX, născută la XXXXX.

Prin hotărârea Judecătoriei Briceni din 5 mai 2016 a fost admisă acțiunea și a fost decăzut Cazaciuc Ruslan din drepturile părintești în privința copiilor minori XXXXX, născută la XXXXX și XXXXX, născută la XXXXX.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 1 septembrie 2016 a fost admis apelul declarat de Cazaciuc Ruslan, casată hotărârea Judecătoriei Briceni din 5 mai 2016 și a fost pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2017 a fost admis recursul declarat de către Genescu Iana, casată decizia Curții de Apel Bălți din 1 septembrie 2016 și remisă cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 3 octombrie 2017 a fost respins apelul declarat de Cazaciuc Ruslan și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Briceni din 5 mai 2016.

La 5 decembrie 2018 Cazaciuc Ruslan, reprezentat de avocatul Lavric Andrei a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 3 octombrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că pe parcursul examinării cauzei în apel, la 12 septembrie 2017 a fost convocată Comisia medicală consultativă care a constatat că Cazaciuc Ruslan nu dispune de tulburări mentale și de comportament cauzat de folosirea alcoolului și a fost scos de la evidență în legătură cu remisia stabilă.

A susținut că de fapt Cazaciuc Ruslan a fost luat la evidență narcologică neîntemeiat, doar din motivul că a fost internat de două ori în spital cu diagnosticul ulcer cronic duodenal, stadia acutizare.

A mai afirmat că pe parcursul perioadei anului 2013 și până în prezent nu a avut nici un caz de intoxicație cu alcool.

A comunicat că în cadrul instanței de apel a înaintat un demers prin care a solicitat efectuarea unei expertize medicale în vederea stabilirii dacă suferă de

alcoholism, însă prin respingerea acestui demers i s-a îngădit dreptul procesual de prezentare a probelor.

Mai mult că, a menționat că la moment nu are restanțe la achitarea pensiei de întreținere și nicidecum nu se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, iar motivele invocate de către reclamantă în vederea decăderii lui din drepturile părintești, sunt neîntemeiate.

A relevat că instanța de apel nu a apreciat faptul că Cazaciuc Ruslan nu a fost tras la răspundere penală sau contravențională și la momentul actual nu are antecedente penale și contravenționale.

În acest context, a mai reiterat că reclamanta împreună cu copii minori locuiește în România din luna august 2016 la o adresă care nici nu îi este cunoscută, și respectiv nu a fost probat faptul că dânsul influențează în mod negativ copii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din actele cauzei copia deciziei instanței de apel din 3 octombrie 2017, a fost expediată pentru cunoștință în adresa părților inclusiv și în adresa recurentului la data de 31 octombrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 21894 (f. d. 203, vol. I), și a fost recepționată de către Cazaciuc Ruslan la data de 9 noiembrie 2017, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție (f. d. 211, vol. I).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 5 decembrie 2017, în termen.

La data de 27 decembrie 2017, în adresa intimetei Genescu Iana a fost expediată copia recursului declarat de către Cazaciuc Ruslan, reprezentat de avocatul Lavric Andrei, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă intimata nu și-a exercitat dreptul procesual și nu a depus referință în termenul prevăzut de lege.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 24 ianuarie 2018, recursul declarat de către Cazaciuc Ruslan a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat de către Cazaciuc Ruslan, reprezentat de avocatul Lavric Andrei, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

După cum denotă actele cauzei, prin hotărârea Judecătoriei Briceni din 16 decembrie 2014 căsătoria între Genescu Iana și Cazaciuc Ruslan a fost desfăcută. Totodată, a fost determinat și domiciliul copiilor minori: XXXXX și XXXXX cu mama Genescu Iana (f. d. 8, vol. I).

Prin rumare, se constată că din viața în comun părțile au doi copii minori: fiica XXXXX, născută la XXXXX, și fiica XXXXX, născută la XXXXX, părinții cărora în certificate de naștere sunt indicați: tata – Cazaciuc Ruslan și mama – Genescu Iana, fapt confirmat prin certificate de naștere a copiilor (f. d. 6 – 7, vol. I).

La fel, la caz s-a stabilit că prin ordonanța Judecătoreiei Briceni din 20 martie 2015 s-a dispus încasarea de la Cazaciuc Ruslan în beneficiul Ianei Genescu pensia pentru întreținerea copiilor minori – XXXXX, născută la XXXXX și XXXXX, născută la XXXXX, în mărime de 1/3 lunar din salariul sau din alte venituri ale pârâtului, începând cu 18 martie 2015, până la atingerea majoratului copiilor, ceea ce se confirmă prin încheierea executorului judecătoresc Comerzan Valeriu de intentare a procedurii de executare nr. 134p/a-197/15 din 1 aprilie 2015 (f. d. 9, vol. I).

Înaintând acțiunea în judecată împotriva lui Cazaciuc Ruslan, Genescu Iana a solicitat decăderea lui Cazaciuc Ruslan din drepturile părintești în privința copiilor minori - XXXXX, născută la XXXXX și XXXXX, născută la XXXXX.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii și l-a decăzut pe Cazaciuc Ruslan din drepturile părintești în privința copiilor minori XXXXX, născută la XXXXX și XXXXX, născută la XXXXX.

Judecând apelul declarat de către Cazaciuc Ruslan, instanța de apel a ajuns la concluzia netemeiniciei apelului declarat, și menținerii hotărârii primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că după desfacerea căsătoriei dintre soții Cazaciuc, copii minori au rămas la întreținerea mamei, Genescu Iana, iar Cazaciuc Ruslan nu contribuie la educația și întreținerea lor, nu-și exercită obligațiunile părintești și se eschivează de la achitarea pensiei de întreținere a copiilor.

Au statuat că temeinicia acțiunii, care are ca obiect decăderea din drepturile părintești ale tatălui Cazaciuc Ruslan, urmează a fi analizată având în vedere acțiunile sau inacțiunile, care pun în primejdie sănătatea fizică și psihică a copiilor, asigurarea condițiilor de trai și materiale, învățătura și instruirea copiilor, circumstanțe, care de fapt și constituie temelia măsurii decăderii din drepturile părintești.

Totodată, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că, Cazaciuc Ruslan face abuz de băuturi spirtoase, acesta se află la evidența medicului narcolog, de mai multe ori a fost tras la răspundere contravențională, fiind intentată o cauză penală în privința acestuia pentru conducerea în stare de ebrietate a mijlocului de transport.

În aceste circumstanțe, au concluzionat că există pericol pentru sănătatea și viața copiilor în cazul în care ultimul va solicita vizite cu copii minori.

Verificând legalitatea și temeinicia concluziilor instanțelor ierarhic inferioare, în raport cu criticele formulate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că concluzia instanțelor judecătorești în sensul admiterii acțiunii Ianei Genescu este una greșită, rezultată din aprecierea incorectă a materialului probator propus de părți în raport cu prevederile legale aplicabile raportului juridic în litigiu.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține prevederile art. 60 alin. (1) și alin. (2) din Codul familiei, părinții au dreptul și sânt obligați să-și educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. Părinții poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală și spirituală a copiilor și au prioritate la educația lor față de oricare alte persoane.

În conformitate cu art. 16 din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-și cunoască părinții, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceștia, cu excepția cazurilor în care despărțirea de un părinte sau de ambii părinți este necesară în interesul copilului.

Conform art. 3 alin.(1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau organele legislative, interesele copilului vor prevala.

În sensul normelor enunțate este de înțeles că criteriul de bază în toate litigiile de familie în care sunt implicați copii minori îl reprezintă principiul asigurării și promovării cu prioritate a interesului superior al copilului.

Potrivit art. 67 din Codul familiei, părinții pot fi decăzuți din drepturile părintești dacă:

a) se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere;

b) refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituție curativă, educativă, dintr-o instituție de asistență socială sau alta similară;

c) fac abuz de drepturile părintești;

d) se comportă cu cruzime față de copil, aplicînd violența fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului;

e) prin comportare amorală, influențează negativ asupra copilului;

f) suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie;

g) au săvîrșit infracțiuni premeditate contra vieții și sănătății copiilor sau a soțului; precum și

h) în alte cazuri cînd aceasta o cer interesele copilului.

Iar, art. 68 alin. alin. (1) - (3) din Codul familiei prevede că decăderea din drepturile părintești are loc numai pe cale judecătorească. Acțiunea privind decăderea din drepturile părintești poate fi pornită de celălalt părinte, tutorele copilului, autoritatea tutelară. Cererea privind decăderea din drepturile părintești se examinează cu participarea obligatorie a autorității tutelare.

Raportînd la caz prevederile enunțate în coroborare cu relațiile stabilite instanța de recurs reiterează că temeiurile decăderii din drepturile părintești sunt enumerate exhaustiv la art. 67 Codul familiei, iar reclamanta Genescu Iana, în cererea de chemare în judecată a invocat drept temei de decădere faptul eschivării pârâtului de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere, manifestarea unei influențe negative asupra copilului, precum și faptul că ultimul suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține drept incorectă concluzia instanțelor de judecată cu

referire la faptul constatării temeiniciei acțiunii înaintate de Genescu Iana, or nici unul dintre temeiurile invocate de către reclamantă nu au fost dovedite.

În acest context, urmează a fi menționat faptul că decăderea din drepturile părintești constituie o sancțiune care poate fi aplicată de către instanța de judecată față de părinții, care din culpa gravă, nu-și îndeplinesc obligațiunile față de copil sau fac abuz de drepturile lor părintești. Acest temei include atât acțiunile sau inacțiunile care pun în primejdie sănătatea psihică și fizică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condițiilor de trai material, învățătura și instruirea copilului, cât și neplata pensiei de întreținere.

Instanța de recurs apreciază critic constatarea instanțelor de judecată cu privire la faptul că Cazaciuc Ruslan nu contribuie la educația și întreținerea copiilor și se eschivează de la plata pensiei de întreținere, acumulând o restanță la aceasta.

Este important a fi subliniat faptul că la decăderea părintelui din drepturile părintești în baza temeiului invocat, instanța de judecată va constata, în mod obligatoriu, care sunt motivele din care tatăl copilului nu participă la educația, întreținerea materială, ori nu plătește pensia de întreținere, și numai la prezentarea probelor că părintele se eschivează de la obligațiunile părintești, fapt care ar aduce un prejudiciu material și spiritual copilului, sancțiunea de decădere din drepturile părintești poate fi aplicată.

În speță, în baza adeverinței nr. 1726 din 23 august 2016 eliberată de către executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan, instanța de recurs a stabilit cu certitudine că debitorul Cazaciuc Ruslan achită lunar pensia de întreținere în mărime de 1/3 cotă-parte din toate veniturile (ceea ce constituie 1 555 lei) creditorului Genescu Iana pentru întreținerea copiilor minori XXXXX, născută la XXXXX și XXXXX, născută la XXXXX, în baza procedurii de executare nr. 134p/a-88r/2016 începută la 1 aprilie 2015. Totodată, în aceasta este indicat că debitorul a achitat integral pensia de întreținere până la data de 31 august 2016, iar restanță începând cu 18 martie 2015 și până în momentul prezent nu are (f. d. 101, vol. I).

Reieșind din fișa de control nr. 134p/a-197/15 a procedurii de executare de încasare a pensiei de întreținere pentru copii minori în sumă de 1/3 din venituri de la Cazaciuc Ruslan în beneficiul Ianei Genescu se atestă faptul că datoria rămasă pentru lunile aprilie – octombrie 2015 a fost achitată de către pârât încă la data de 10 noiembrie 2015, iar pentru anul 2016 Cazaciuc Ruslan a efectuat plățile lunar, neacumulând nici o datorie (f. d. 102, vol. I).

Respectiv, instanța de recurs consideră absolut eronată poziția instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la faptul că la data adresării reclamantei Genescu Iana în instanța de judecată, pârâtul Cazaciuc Ruslan avea o restanță la plata pensiei de întreținere, or din fișa de control sus menționată rezultă în mod evident că restanța a fost achitată la 10 noiembrie 2015, însă acțiunea a fost depusă ulterior, acestei date, abia la 25 februarie 2016, moment în care pârâtul își executa cu bună credință obligațiile de întreținere a copiilor minori, achitând cu regularitate, lunar și în termen pensia de întreținere.

În acest context, urmează a fi evidențiat și faptul că în ședința de judecată din 5 mai 2016 în instanța de fond, însuși reprezentantul reclamantei, avocatul Cașu Iulian, a comunicat că restanță la pensia alimentară Cazaciuc Ruslan nu are, deoarece

a fost anunțat în căutare și a achitat, acest fapt fiind indicat în explicațiile sale scrise, semnate și anexate la materialele cauzei (f. d. 60 – verso, vol. I).

În susținerea celor expuse, instanța de recurs relevă că și potrivit fișei de control nr. 2 a procedurii de executare începută la 1 aprilie 2015 cu privire la încasarea pensiei de întreținere pentru copii minori în mărime de 1/3 din veniturile lunare de la Cazaciuc Ruslan în beneficiul Ianei Genescu, întocmită de către executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan, pârâtul Cazaciuc Ruslan și pe parcursul anului 2017 a efectuat plățile lunar, în mod conștiincios, ceea ce încă odată denotă că acesta nu a înregistrat restanțe la pensia de întreținere, absolut contrar poziției reținute de către instanțele ierarhic inferioare (f. d. 184, vol. I).

În acest sens, este necesar de a menționa că legea prevede expres posibilitatea decăderii din drepturile părintești doar în cazul constatării faptului eschivării de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la achitarea pensiei de întreținere, fapt prin care s-ar aduce un prejudiciu material copilului.

Astfel, instanța de recurs constată că, alegațiile reclamantei, precum că pârâtul Cazaciuc Ruslan urmează a fi decăzut din drepturile părintești pe motivul neachitării pensiei de întreținere, sunt nefondate și nu și-au găsit confirmarea, or, din cele mai sus indicate rezultă în mod evident că pârâtul Cazaciuc Ruslan nu are acumulată nici o restanță la pensia de întreținere și își exercită obligațiile de părinte, manifestând un interes sporit permanent față de copii săi minori XXXXX și XXXXX.

Un alt temei invocat de către reclamantă în vederea decăderii din drepturile părintești a lui Cazaciuc Ruslan îl constituie faptul că acesta suferă de alcoolism cronic, prezentând în acest sens scrisoarea nr. 01-9 nr. 24 din 28 ianuarie 2016 a Spitalului raional Briceni, în care se indică că Cazaciuc Ruslan se află la evidență în cabinetul narcologic din anul 2013 cu diagnoza tulburări mentale și comportamentale cauzate de folosirea abuzivă a alcoolului și că a fost spitalizat în secția chirurgie cu diagnoza – ulcer cronic duodenal stadia acutizare (f. d. 10, vol. I).

Instanța de recurs remarcă simplul fapt că Cazaciuc Ruslan a fost luat la evidență în cabinetul narcologic în anul 2013 nu poate sta la baza decăderii acestuia din drepturile părintești, or instanțele ierarhic inferioare nu au supus verificării dacă la momentul înaintării prezentei acțiuni în instanța de judecată, la 25 februarie 2016, pârâtul se afla în continuare la evidență.

Mai mult că, la materialele cauzei nu se atestă nici un act prin care să se constate faptul că din anul 2013 până în prezent pârâtul a suferit vre-o intoxicație cu alcool sau a mai avut alte probleme legate de alcoolism.

Prin urmare, pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel, pârâtul a prezentat certificatul medical nr. 1600 din 25 septembrie 2017 eliberat de Centru Comunitar de Sănătate Mintală a or. Briceni, prin care se confirmă că Cazaciuc Ruslan la evidență la medicul psihiatru nu se află (f. d. 174, vol. I).

Potrivit răspunsului 01-10 nr. 486 din 12 septembrie 2017 eliberat de Spitalul raional Briceni, ca răspuns la solicitarea din aceeași dată, s-a informat că Cazaciuc Ruslan s-a aflat în supraveghere în cabinetul narcologic din anul 2013 cu diagnoza: tulburări mentale și de comportament, cauzate de folosirea alcoolului. La 12 septembrie 2017 prin decizia Comisiei Medicale Consultative a fost scos de la

evidență în legătură cu remisia stabilă. La moment pacientul Cazaciuc Ruslan nu necesită supraveghere medicală activă și tratament anti alcool (f. d. 181, vol. I).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel în mod eronat a apreciat aceste probe, respingându-le prin faptul că nu se referă la perioada când copiii minori au suferit în urma consecințelor consumului de alcool a lui Cazaciuc Ruslan, or la caz nu au fost demonstrate careva consecințe negative.

Totodată, întru susținerea cerinței sale de decădere din drepturile părintești, reclamanta a mai invocat că pârâtul are un comportament amoral, ceea ce influențează negativ asupra copiilor, și anume că acesta a fost tras de mai multe ori la răspundere contravențională și chiar a fost intentată în privința sa o cauză penală pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate.

În confirmarea acestui temei, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că prin notificarea Inspectoratului de Poliție Briceni nr. 1541 din 9 martie 2016, s-a adeverit că Cazaciuc Ruslan a fost supus răspunderii contravenționale: la 7 decembrie 2012 în baza art. 245 alin. (1) Cod contravențional cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în sumă de 100 lei; la 16 septembrie 2015 – în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional cu amendă în sumă de 400 lei și cu 3 puncte de penalizare. În baza acestui dosar, la 4 mai 2015 în privința lui a fost intentată o cauză penală, iar în rezultat Cazaciuc Ruslan a fost eliberat de răspundere penală și atras la răspundere contravențională (f. d. 57 – 58, vol. I).

În acest sens, instanța de recurs menționează, că faptele invocate de reclamantă nu au tangență cu speța examinată, nu reflectă în nici un caz atitudinea părintelui Cazaciuc Ruslan față de copiii minori XXXXX și XXXXX, respectiv, nu pot fi considerate drept temei de decădere din drepturile părintești.

Mai mult că, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel în mod eronat nu a luat în considerație probele prezentate de către pârât, or potrivit caracteristicii nr. 1220 din 9 august 2016 eliberată de către Primăria XXXXX, localitate în care domiciliază Cazaciuc Ruslan, acesta este caracterizat pozitiv. Este onest, comunicabil, respectuos și responsabil. Nu are observații din partea administrației publice și organelor de menținere a ordinii publice. Nu consumă băuturi alcoolice (f. d. 100, vol. I).

Din caracteristica nr. 1095 din 22 iunie 2017 eliberată de către Consiliul orașenesc Briceni se atestă că Cazaciuc Ruslan este căsătorit, în perioada anului 2017 plângeri în privința sa la primărie nu au parvenit. La ședințele comisiilor permanente de pe lângă primărie în anul 2017 nu a fost ascultat. La evidența de profilaxie nu se află (f. d. 176, 178, vol. I).

În acest sens, se va remarca că din raportul șefului Inspectoratului de Poliție Briceni din 12 septembrie 2017 se denotă faptul că Cazaciuc Ruslan se caracterizează pozitiv, iar careva plângeri de la vecini sau de la Primăria or. Briceni nu au parvenit (f. d. 180, vol. I).

În circumstanțele relatate necesită a fi elucidat faptul că pârâtul Cazaciuc Ruslan este caracterizat în mod pozitiv la locul de trai, nefiind implicat în careva conflicte și plângeri în adresa nu au fost înregistrate, respectiv este absolut

neîntemeiată poziția instanței de apel de a considera irelevante probele sus menționate.

Astfel, reiese cu certitudine că Cazaciuc Ruslan nu a manifestat un comportament amoral în societate, și mai mult ca atât nu a avut o influență negativă asupra copiilor minori XXXXX și XXXXX, or aceste argumente ale reclamantei nu și-au găsit confirmare și reflectare în actele cauzei.

Mai urmează a fi subliniat faptul că tragerea la răspundere contravențională a lui Cazaciuc Ruslan în anul 2012 nu poate constitui un temei de decădere din drepturile sale părintești.

Instanța de recurs evidențiază că, măsura decăderii din drepturile părintești nu se aplică în mod arbitrar, fiind necesar asigurarea unui just echilibru între drepturile în concurs, în acest caz, dreptul la viața de familie și interesul superior al copilului.

Este important a releva că dispozițiile art. 67 din Codul familiei nu pot fi aplicate în mod automat, ci numai în urma unei examinări multiaspectuale și complexe, pentru a stabili: dacă au fost săvârșite abateri grave de către părinte, în privința persoanei copilului și dacă este în interesul superior al copilului, aplicarea unei astfel de măsuri.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că măsurile ce implică decăderea din drepturile părintești ar trebui să fie aplicate numai în circumstanțe excepționale și pot fi justificate, doar dacă sunt motivate de o cerință imperativă, care se referă la interesele copilului.

În acest sens se reține că în *cauza N. P. contra Republicii Moldova, nr. 58455/13, 6 octombrie 2015*, CEDO a apreciat că interesul superior al copilului este de o importanță esențială. Decăderea din drepturile părintești reprezintă o măsură particulară de anvergură, în urma căreia părintele este privat de viața sa de familie cu copilul, și este incompatibilă cu scopul reuniunii lor. Astfel de măsuri trebuie să fie întreprinse doar în circumstanțe excepționale, și pot fi justificate doar dacă ele sunt motivate de o cerință de prim rang aferentă interesului superior al copilului.

Pentru identificarea interesului superior al copiilor, trebuie să se țină cont de două aspecte: în primul rând, este în interesul suprem al copilului, ca legăturile sale cu familia să fie păstrate, cu excepția cazurilor, în care familia s-a dovedit a fi extrem de nepotrivită; și, în al doilea rând, este în interesul superior al copilului, ca acesta să se dezvolte într-un mediu sigur și liniștit.

Totodată, CEDO a subliniat totuși că acest interes prezintă un dublu aspect: pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluție într-un mediu sănătos; pe de altă parte, să mențină legăturile acestora cu familia, cu excepția cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale (*cauza Maumousseau și Washington împotriva Franței, nr. 39.388/05*)

Mai mult că, în (*cauza Wallova și Walla împotriva Republicii Cehe, nr. 23.848/04, paragraful 71, 26.10.2006*), CEDO a menționat despre faptul că un copil poate fi primit într-un cadru mai propice pentru educația sa, aceasta însă nu poate justifica, în sine, sustragerea sa din îngrijirea părinților săi biologici.

Reieșind din cele menționate mai sus, este cert că legăturile de familie pot fi destrămate doar în circumstanțe excepționale, și e nevoie de întreprins toate măsurile

posibile pentru păstrarea relațiilor personale și, dacă este cazul, de a ”reconstitui” familia.

Ca urmare, cele relatate în ansamblu atestă că temeiuri pentru decăderea lui Cazaciuc Ruslan din drepturile părintești asupra copiilor minori XXXXX, născută la XXXXX și XXXXX, născută la XXXXX nu există, pe când instanțele ierarhic inferioare la emiterea hotărârii au aplicat greșit normele de drept material, fapt ce generează casarea acestora și respingerea acțiunii.

Față de cele ce preced și fiind cert că circumstanțele pricinii au fost constatate de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, nefiind necesară verificarea suplimentară a careva dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și a emite o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se admite recursul declarat de către Cazaciuc Ruslan, reprezentat de avocatul Lavric Andrei.

Se casează integral decizia Curții de Apel Bălți din 3 octombrie 2017 și hotărârea Judecătoriei Briceni din 5 mai 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Genescu Iana împotriva lui Cazaciuc Ruslan, intervenienți accesorii Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Briceni și Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorului Centru, municipiul Chișinău cu privire la decăderea din drepturile părintești, și se emite o nouă hotărâre, prin care:

Se respinge acțiunea Ianei Genescu împotriva lui Cazaciuc Ruslan, intervenienți accesorii Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Briceni și Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorului Centru, municipiul Chișinău cu privire la decăderea din drepturile părintești.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Svetlana Filincova

Iurie Bejenaru

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva